

Af G. Bluhme:

27) Lovforslaget affattes saaledes:

„Forslag til Lov

om

Ændringer i og Tillæg til Lov om Landkommunernes Styrelse m. v. af 6te Juli 1867.

§ 1.

§ 18 i Lov af 6te Juli 1867 affattes saaledes:

„Kommuneskattens Fornødenheder for det kommende Aar lignes af Sogneraadet under et paa hele Kommunen, dels paa Hartkorn og bygningsskattelige Bygninger, dels efter Formue og Lejlighed, i et Forhold, som indtil en Lov om den kommunale Beskatning udkommer, for 3 Aar ad Gangen for hver Kommune fastsættes af Aamtsraadet efter Sogneraadets Forslag, dog at i Fremtiden Kommuneskatten paa Hartkorn ikke kan overstige Gennemsnittet af de sidste 10 Aar.“

§ 2.

Den Skat, der fremtidigt paalægges de i § 1 nævnte Bygninger, benævnes Bygningshartkornsskat og paalignes under den samlede Hartkornsskat.

En Bygnings Hartkorn udfindes af dens Brandforsikringsværdi saaledes at 7,680 Kr.s Assurance sættes lig 1 Td. Hartkorn, og at Dele af 1 Tønde ikke maa sættes lavere end $\frac{1}{4}$ Alb.

For saa vidt en Bygnings Brandforsikringsværdi formenes ikke at hvare til dens Brugsværdi, fordi muligen Dele af samme, saasom Soffel, Kampestensmur eller lignende er undtaget fra Assurance, eller hvis Bygningen aldeles ikke er brandforsikret, kan Kommuneraadet for dens Ansættelse til Hartkorn lade den taksere som fastsat i Lov af 1ste Oktober 1802 § 36.

Det første Aar efter denne Lovs Ikrafttræden kan der dog ikke paalignes en 1 Td. Bygningshartkorn mere end 5 Kr. Skat for Aaret, og hvert følgende Aar ikke mere end 2 Kr.s Forhøjelse, indtil Skatten paa Bygningshartkorn pr. Tønde har naaet samme Højde som Jordbrugshartkornets, hvorefter det fremtidigt følger dette.

Bygninger, hvis Værdi er under 1,500 Kr., og som udelukkende beboes og benyttes af Ejeren, gives kun $\frac{1}{4}$ Alb. Hartkorn.

Hvor der i Lov af 6te Juli 1867 tales om Hartkorn, bliver dette at forstaa som ogsaa omfattende Bygningshartkornet.

§ 3.

Da Staten maa betragtes som havende Ophold i enhver Kommune, hvor den har Ejendom, bliver den Formue- og Lejlighedsstat, der for saadan Skov- eller Land- eller industriel Ejendom bør tilsvares Kommunen, at beregne, som om nævnte Ejendom var beboet af en prioritetsfri Besidder uden anden Formue. Denne Skatteansættelse skal forelægges Finansministeren inden 1ste Marts, der da efter Samraad med Finansudvalget endelig fastsætter Statens Størrelse. Herved bliver der dog at tage Hensyn til de Legater, Deputater m. m., som vedkommende Kommune muligen har haft fra nævnte Ejendom, ligesom der ved Beregningen af Ejendommens Udbytte maa føres til Udgift en passende Andel i de almindelige Forvaltningsudgifter for Forst- og Domænevæsen.

§ 4.

Til § 25 i Lov af 6te Juli 1867 føjes:

„Naar en Skatteyder afaar ved Døden, er hans Bo og Arvinger pligtige til at udrede den ham paalignede Skat for Tiden indtil Udløbet af det Fjerdingaar, i hvilket han er død; hans efterladte Enke kan ansættes til Skat fra Begyndelsen af det følgende Fjerdingaar. — Naar Staten maa indrives ved Udpantning, er Sogneraadet berettiget til foruden Skattebeløbet at fordræ Rente heraf 5 pCt. p. a. fra den 1ste i den Maaned, i hvilken Udpantningen af Staten har kunnet paabegyndes. — Den, der til Skade for Kommunen mod bedre Vidende gør en urigtig Selvangivelse til Sogneraadet eller til dette meddeler urigtige Oplysninger om sine Indtægter eller Lejlighedsforhold, straffes med til Kommunens Kasse at bøde den besvægne Stats Beløb 5 Gange; opdages Besvigelsen ved Behandlingen af dens Dødsbo, der har gjort sig skyldig dertil, erlægges af Boet den samme Bøde.“

§ 5.

Et Ophold i en Kommune, der skyldes Udførelsen af et offentligt Hverv, giver ikke denne Kommune Afkomst til nogen Del af vedkommendes Formue- og Lejlighedsstat, naar ikke vedkommende har medført sin Husstand til et Ophold ud over 6 Maaneder. Det samme gælder om Ophold paa Sinds- sygeanstalter, Abnormanstalter eller lignende Anstalter saa vel som Hensidde i Straffeanstalter, Arrester eller deslige.